«IATĂ CINE VA FACE POLITICA — SANGHELI...»

(Urmare din pag. 1)

— Care băieți?

— Grupurilor astia... Deci ele trebuiesc înarmate împotriva lui Snegur și aduse încoace...

Apoi am plecat la Măscăuți pe data de 7 iulie. Un prieten de aici îmi spune că președintele de colhoz are armă. Ne-am dus prin centrul satului să mă conving. Cu automatul în spate s-a urcat în «Volga».

— Cine-i el? Cum îi spune?

— Vilkov Victor. Bulgăroi. Deci are automat și umblă cu automatul. Eu sînt din Chișinău, dar am un prieten la Măscăuți. Primarul a primit și el armă. Deci, au dat două arme. Polițiștii au arme de la MAI. Ăștia doi de unde au luat arme? A propos, trei președinți a trei colhozuri din apropierea Măscăuților tot au arme. Eu armele lor nu le-am văzut, dar am aflat de la băieții din satele estea. Trebuie de aflat dacă ei n-au primit cumva în mod oficial armele acestea prin securitate sau MAI. Eu accept și varianta asta. Dar dacă ne gîndim la cele 600 automate de care vorbea V. Cibotaru... dacă aceste 600 de automate s-au împărțit la mai mulți — la «boievicii» (echipe de comando — n.n.) ăștia a lor de care spunea V. Cibotaru...

— Ce mai știți despre Cibotaru?

— Vă spun un fapt care ar putea să vă intereseze. În una din zilele de după venirea lui Druc în postul de prim-ministru, asta era în august 1990, m-am întîlnit cu V. Cibotaru. El îmi scoate o mapă de hîrtie. «Uite-te cine-i Druc». O hîrtie, a doua, a treia, a patra, extras din cărticica de muncă, că el a lucrat la avioane, că el nu cunoaște limbi, că a fost un dispecer păcătos. «De la Moscova (! — n.n.) am luat că el nu e candidat în științe». A zis că așa prim-ministru nu ne trebuiește. V. Cibotaru zicea că e democrat, dar, între timp, a trecut la agrarieni.

Din milioanele estea care le-au strîns pentru arme — au strîns vreo 6 milioane, — atîta cît au costat automatele estea — o bună parte a dat Moțpan, iar o parte președintele din Purcari...

... Cibotaru, deci, avea o mapă întreagă cu documente despre Druc. Îmi zice: «Pe noi nu trebuie să ne conducă neghiobii. Forța unu din republică sînt agrarienii». El (V. Cibotaru — n.n.) fiind lichea se duce cu cel care e tare. E clar că lucrează cu dînșii. M-a mirat pe masa lui de lucru un șir de deplasări (diurne) pentru Fălești semnate de V. Pușcașu. Deplasările lui trebuie să fie invers — la Purcari, el acolo e deputat.

— Dar cum de a ajuns să fie ales deputat la Purcari?

— El se știe bine cu președintele de colhoz, dacă nu mă înșel, e Popa. Pînă a fi deputat Cibotaru tăia frunze la ciini. A lucrat jurist în mai multe locuri. Băieții care au învățat cu el spun că în anii studenției n-a ieșit din 2 și 3... Nu mă îndoiesc că e legat cu Andronic și cu fosta securitate. El nu o dată a repetat că «Noi, agrarienii, totul facem prin securitate. Plugaru nu face așa operativ. Noi am adus hainele estea, «jucăriile» ușoare».

V. Cibotaru e numai omul de legătură între Moțpan, cineva și altcineva. De la un băiat din Cocieri, V., am aflat că agrarienii le-au adus vin de Purcari, cadouri prin V. Cibotaru. Deci, agrarienii fac politică în jurul grupurilor acestea. Știți că le dezarmează deja...

Au și creat poliție militară. Au început vînătoarea. Băieții din Cocieri spun că sînt trădați. Operațiile au fost atît de bine pregătite, dar au căzut mulți băieți. Căzuți în capcană. Ei nu se îndoiesc că asta-i lucrul agrarienilor. Dar n-au capete de acuzare, deocamdată. Fiindcă au căzut grupă după grupă — la Ceadîr-Lunga, la Camenca, la Ribnița, același Filea... O întîmplare ar fi fost cu o grupă, dar nu cu două sau cu trei, sau cu cinci grupe la rînd. Foarte mulți băieți au fost împușcați din spate... De-ai «noștri» împușcați... La Ceadîr-Lunga — o trădare... Nu știu ce vrea să spună A. Țurcanu, dar este tandemul Cibotaru-Țurcanu...

— Andronic? Andronic-Cibotaru luptă contra lui Plugaru?

—...

— Se vorbește mult de trădare...

— Nu ne mirăm. În primul rînd, ofițerimea rusească care e la noi... Prietenii din MAI îmi spuneau că după plecarea lui Costaș din MAI și odată cu venirea lui Antoci a căzut disciplina extraordinar...

... Am aflat că ăștea 200 de deputați vor să-l dea jos pe Snegur. Sangheli nu va avea nevoie de Snegur. Ei vor spune că avem nevoie de republică parlamentară și se votează în parlament și nu e nevoie de Snegur...

... Ei (agrarienii — n.n.) au făcut față acolo (pe poziții — n.n.), fiindcă au auzit că băieții de pe poziții se vor întoarce și se vor apuca de agrarieni. Agrarienii au spus «băi, băieți, uitați-vă cine sîntem noi, poftim haine, arme, bocanci, mîncare». Le-au adus cămașe. Pe urmă le-au spus că le vor aduce armament... Pentru dînșii nu e problemă.

— Deci, cînd se vor retrage băieții, armele le vor rămîne lor. Pe Sangheli l-au pus prim-ministru. Știu că Snegur avea altă candidatură, dar în ultima zi i s-a pus condiția: ori Sangheli, ori nu trece nimeni...

— Ba mai mult i-au spus: «Ori s-a terminat cu tine». Eu cred că așa i-au spus.

— A doua zi, la sesiune, Snegur îl propune pe Sangheli, deși I. Istrati la «Unda dimineții» din aceeași zi și în raportul prezentat parlamentului informa poporul despre delapidările din ministerul lui Sangheli...

— Același scenariu a fost cu Druc. Agrarienii plus rusofonii l-au dat jos. Ei dictează în țara asta și vor dicta cît vor fi în parlament 200 de voturi. Moșanu nu are nici o putere. ... Ei au bani, ei s-au înarmat, și sînt din ce în ce mai agresivi. Ei știu că după război oamenii se vor întoarce împotriva lor..., ei au făcut cu băieții de la Cocieri..., ei s-au înarmat, iar scopul final să-l dea jos pe Snegur. Snegur n-are încotro... Snegur s-a apropiat de dînșii...

Agrarienii sînt o forță în ziua de azi. Ei sînt legați și cu Moscova, și cu Smirnov... Agrarianul este cu burta plină, automatul în spate, pe dînsul nu-l interesează este Transnistria, nu este Transnistria, au murit oameni, n-au murit oameni, va fi sudul, nu va fi sudul. Pe dînșii nu-i interesează lucrul ăsta. Și ei sînt tocmai 200!

... Îl întreb pe A. Țurcanu, care e ieșirea din situație? «Demisia parlamentului». Cine-și va da demisia? Cei 200? Țurcanu zice: «Autodizolvare și alegeri noi. Eu am scris cerere lui Moșanu, dar nu mi-a acceptat-o». El se mai consideră democrat și zice că luptă cu agrarienii...

... Andronic și Cibotaru sînt prieteni buni. Cibotaru zice: «Noi, agrarienii, vom face o Moldovă independentă, noi vom face o armată națională...». Ei vor să facă un stat independent, numai nu cu România, numai nu Unire.

— Ați spus la început că Cibotaru ar fi zis că armele acestea vor fi folosite împotriva lui Snegur...

— Deci așa, Cibotaru în prima zi a spus că «nu ne scapă nouă Snegur. E p...t cu Snegur». Așa și zicea. Eu repet cuvintele lui... Îl întreb: «Ce s-a întîmplat?». El: «Pe mine mă urmărește. Mi-au pus pază la ușă, și nu numai mie. Și lui Andrei Țurcanu». Țineți minte cînd Snegur a spus în parlament că agrarienii luptă împotriva lui? Lui Cibotaru îi curgeau balele: «Lui Snegur nu-i trec chestiile estea. Noi îl dăm jos! Îi gata cu dînsul! Să ne bestelească pe noi așa în parlament, cînd noi atît facem pentru băieți».

Dacă Cibotaru a spus că «îi p...t cu Snegur», înseamnă că armamentul e împotriva lui Snegur. Armamentul l-au adus din Rusia. Ei cu Rusia au făcut contractul acesta cu armele. Spunea: «Din Rusia, și-i departe de adus, de la Volga... Jucăriile ușoare is în drum, dar cele grele ... e mai complicat». Cînd ne-am întîlnit în parc era biat. Mi-a spus de 600 automate. Prețul — 75 sticle de vodcă pentru un automat. «Am luat banii de la Moțpan, a mai ajutat și cel de la Purcari oleacă».

Președinții nu au grupe înarmate pe lîngă ei, ci umblă singuri cu arma la umăr. Am vorbit cu un băiet din Javreni și mi-aș pus că și președintele lor are armă. În raionul Ialoveni același lucru...

... Am aflat că Vilkov ăsta e legat cu separatiștii. Șoferul care-l duce pe directorul uzinii metalurgice din Ribnița, pe Belițcenko, vine la o rudă în Criuleni și cînd se întoarce înapoi înnoptează la Vilkov acasă. Și nu o singură dată. Și l-au văzut cu automat și magazine în TOYOTA. Asta mi-a spus un băiat care a văzut cu ochii lui. El (șoferul lui Belițcenko — n.n.) vine cu arma. Trece pe la Rezina, ei sînt legați cu cei de la Rezina, fiindcă moldovenii de acolo îs mituiți. Ei trec liber încoace. Șoferul lui Belițcenko vine liber încoace înarmat și se oprește la Vilkov. Ei sînt legați cu agrarienii. Și cu Moscova...

... Acum premier adevărat va fi Sangheli. El nu va fi o jucărie în mîinile lui Snegur. Pentru că are 200 de parlamentari în spate. Muravschi n-avea pe nimeni în spate. Snegur a condus executivul. Iată cine va face politica — Sangheli ...

«CU ROMÂNII TREBUIE SĂ TERMINĂM!»

V.G. continuă:

— În centrul Chișinăului a fost bătut un băiat, Nicolae Popescu, de către «voluntari», un grup de 7 inși. Ieșiși de la niște prieteni de pe strada Bucureștiului, era cam după ora 23.00. «Voluntarii» l-au întrebat «Unde te duci». «Plec acasă». «Aha! Tu pleci, nu te duci?!». «Așa se vorbește la noi». «Aha! La voi se vorbește, nu se grăiește?!». Și au început să bată într-însul ca în hoții de cai.

«Adică român! Cu românii trebuie să terminăm!» — așa spuneau ei. Au luat automatul, l-au pus (pe N. Popescu) la zid. Au pus trăgaciul și vroiau să-l împuște. Nicolae Popescu a început să strige la prietenii de la care plecase. Era în ograda casei celea. Au ieșit prietenii lui ... și Nicolae a scăpat.

P.S. *În timpul cînd avea loc acest dialog, ne-a parvenit știrea despre demiterea, prin decretele lui Snegur, a miniștrilor I. Costaș și A. Plugaru. Comentariile sînt de prisos.*

VREM REÎNTREGIREA ȚĂRII!

Noi, membrii familiei Marcinschi — Ionel, Tamara, Marcela, Corneliu și Dragoș, sîntem adînc îndurerați și indignați de acțiunile barbare ale acoliților regimului totalitar bolșevic, urmași bicisnici ai imperiului odios rus, închisoare a popoarelor subjugate.

Fiind convinși că numai reîntregirea cu Țara ne poate salva neamul de pieire, aderăm la Consiliul Național al Unirii, sperînd că se vor lua măsurile de rigoare pentru stoparea necondiționată a neokomunismului, indiferent de coloratura sa.

Considerîndu-ne români, cerem acordarea cetățeniei române membrilor familiei noastre, precum și tuturor băștinașilor Basarabiei sfîșiate și Bucovinei de Nord, făcîndu-se demersurile necesare către forul superior legislativ al Patriei noastre — România.

Luarea unei decizii prompte de către Parlamentul Țării îi va pune la respect pe unii dintre actualii diriguitori de pe malul Bicului, cît și a Dîmboviței, arzîndu-le în palmă cei 30 de arginți.

Cu respect,
Ionel Marcinschi,
specialist general
la Ministerul industriei
și energeticii.

* * *

Noi, pedagogi ai școlii medii din satul Bardar, raionul Ialoveni, fiind conștienți de faptul că doar în Unirea cu Țara-mamă rezidă salvarea și prosperarea neamului nostru, aderăm la Consiliul Național al Unirii.

IOVU Ion,
RAHUBENCU Vasile,
MOȘNEAGA Elizaveta,
IOVU Sorina,
RAHUBENCU Raisa,
BIVOL Elena,
IOVU Valentina,
SAVA Efimia,
SLABARU Elena,
PLUGARU Maria,
TONU Ana,
BADRAJAN Veronica,
DANILOV Gheorghe,
TONU Vera, BORȘ Ana,
CIGOREANU Ioana,
CALMÎC Eudochia,
RAILEANU M.,
DAMIAN T.

* * *

Noi, membrii colectivului de muncă al întreprinderii de transport auto nr.1 a Ministerului de construcții, ne dăm perfect seama de însemnătatea unității neamului nostru pentru a ne putea apăra pămîntul și demnitatea. Deaceea, în aceste grele vremuri, prin semnăturile noastre depuse, aderăm cu trup și suflet la Consiliul Național al Unirii.

Nicolae CARAMAN,
Valeriu GRIBINIUC,
Victor ȚAPU,
Tudor ARABAGI,
Dumitru STICI,
Andrei CRUCIC,
Anatol STICI, Ion LUNGU,
Andrei PÎRLICI,
Andrei URSU, Ion GRATII,
N. STRATULA, L. BUMBU,
Marina GRIBINIUC,
Ana ROTARU,
P. BEȘCHIERU,
Vasile CARAMAN, V. DOGA,
Nicolae GRECU,
Zinov. SAMOIL,
A. ROADEDEAL,
Nicolae GHIAUR,
V. MOROȘANU,
M. CHEPTENE,
A. TARASEVICI,
L. NIHIFOREAC,
Tudor ARABAGI,
I. TIMOFTI, Șt. DODON,
P. CRĂCIUN, T. SALAGUN,
Gh. CIOBANU,
Grigore TERENTII,
D. SLOBODANIUC,
V. CIOBANU, P. BREAHNA,
P. SIMICA, S. IOVU,
G. IOSOB, V. ROADEDEAL,
POPOVICI, M. ARSCHII,
U. ALBU, V. GUZUN,
I. BUNDUCHI, I. MAGARI.

SE FACE PACE SAU SE FACE RĂZBOI ÎN C.S.I.?

Forțele de menținere a păcii joacă un rol important în zilele noastre. Forțele O.N.U. deja s-au staționat în mai multe regiuni ale lumii. Blocul NATO își va constitui foarte curînd forțele sale menite și ele să aplaneze conflictele. În acest context, să fie oare surpinzător faptul că și Comunitatea Statelor Independente tinde să-și formeze asemenea forțe?

Nu prea. Este înțeles și totodată nu înseamnă că este o bună idee. Acordul semnat la Moscova de către șefii de state ale C.S.I. trebuie privit ca un fapt îngrijorător. După semnarea acordului între șase republici privind securitatea colectivă, la 15 mai în Uzbekistan, recentul acord de la Moscova are intenții mult mai mari. Șefii acestor șase republici au convenit asupra elaborării unui mecanism de realizare a acestui acord, dînd dispoziții miniștrilor săi de relații externe și de apărare să încheie un acord timp de 10 zile. Moldova, unde separatiștii ruși luptă pentru un stat autonom, ar putea deveni prima republică care va primi această forță numărînd între 2-10 mii soldați.

Obiectivul atins pe această cale va fi legitimizarea prezenței trupelor rusești în Moldova și asta n-o dorește nimeni, orice, numai nu asta. Acum Armata a 14-a a Rusiei luptă împotriva trupelor moldovenești afirmînd că, chipurile, protejează minoritatea rusă. Asta va spori temerile în Țările Baltice și în alte părți, deoarece va stabili un model de intervenție militară în lanț. Trupele C.S.I. sînt în primul rînd trupele armatei roșii, și există posibilitatea ca minoritățile rusești să aibă nevoie de «protecție» în toate regiunile fostei URSS.

Președintele Rusiei Boris Elțin a promis să scoată trupele Rusiei din fostele republici sovietice, însă foarte puțin s-a făcut în acest sens. Sute de mii de unități ale armatei roșii rămîn în continuare staționate în toate fostele 15 republici, iar ministrul apărării al Rusiei, generalul Pavel Gracev a anunțat că forțele de ocupație ale Rusiei nu pot fi retrase imediat din Letonia, Lituania și Estonia. Domnul Elțin aduce scuze pentru neputința de a retrage trupele sale și sugerează Țărilor Baltice să contribuie financiar la acest proces, ceea ce este neconvenabil, avînd în vedere problemele lor economice. Generalul Gracev a afirmat că el nu numai că va «proteja onoarea și demnitatea» rușilor etnici, dar și că Rusia «are dreptul să intervină în orice stat vecin cînd va crede că este un pericol de amestec străin». Se poate presupune deci, că Rusia va considera că este în drept oricînd să plaseze trupele sale la hotarele fostei Uniuni Sovietice, adică să treacă peste teritoriile actualelor țări independente cu sau fără permisiunea lor, dacă o țară străină va încerca să concentreze forță la hotarele mărginite cu aceste state. Colonelul-general Ilia Kalinicenko, șeful trupelor de grăniceri ale C.S.I. a spus că «hotarul Poloniei cu Lituania este hotarul nostru și soldații noștri în Lituania sînt puși acolo să apere interesele Rusiei». Poate dînsul a uitat că Lituania este stat indepedent. A trecut mai puțin de un an și jumătate de cînd Mihail Gorbaciov a trimis armata lui să înăbușe mișcarea de eliberare națională de acolo.

Ministrul relațiilor externe al Rusiei Andrei Kozirev a avertizat că apariția unui asemenea fenomen este similar cu cel al Germaniei naziste, cînd nemții au încercat să «protejeze» minoritatea lor în Sudetenland în 1938. Domnul Elțin trebuie să dea ascultare acestui avertisment. El rămîne cea mai bună speranță pentru succesul reformelor în fostul imperiu sovietic. Pentru ca aceste reforme să se încununeze de succes, el va trebui să limiteze puterea militarilor. Și oare Elțin, făcînd compromisuri ultra-comuniștilor, protejează reformele? Acum n-o poate spune nimeni, dar ecoul evenimentelor din august 1991 se mai face simțit și acum la Moscova.

Ceea ce rămîne important, e că Statele Unite să pună în vedere Rusiei să respecte de facto independența fostelor republici unionale și să dea curs promisiunilor sale de retragere a trupelor militare din aceste teritorii. Într-adevăr, menținerea păcii este necesară atît între Armenia și Azerbaigean, cît și în alte părți, dar acest lucru trebuie lăsat pe seama unor alte state care nu au interese în aceste zone. Cea mai rezonabilă soluție este ca acest lucru să-i revină comunității internaționale.

(Editorial publicat în ziarul american «The Washington Times», 9 iulie 1992)

FPCD VEGHEAZĂ LA FORMAREA CABINETULUI

O delegație a Frontului Popular Creștin-Democrat s-a întîlnit la sediul Guvernului de la Chișinău cu dl Andrei Sangheli, prim-ministru nou ales al Republicii Moldova. Din delegația F.P.C.D. au făcut parte: dl Mircea Druc, președintele Mișcării, dl Iurie Roșca, președintele Executivului F.P.C.D., domnii Victor Gherman și Sergiu Burcă, membri ai Executivului F.P.C.D.

În acest context membrii delegației F.P.C.D. s-au referit la activitatea de pînă acum a guvernului, relevînd decalajul enorm dintre vorbele și faptele acestuia, concretizat prin rămînerea în continuare a Republicii Moldova în sfera de influență a rublei, prin aminarea nejustificată a semnării preconizatului tratat de fraternitate și integrare cu România, și nu în ultimul rînd, prin starea de război în care ne-am pomenit și care ne-a surprins nepregătiți. Întîrzierea cu care continuă să se acționeze și lipsa unui program de măsuri privind asigurarea securității și capacității de autoapărare a populației ar putea să se soldeze cu deschiderea unui al doilea front în sudul republicii și cu extinderea conflictului pe întreg teritoriul ei. Delegația F.P.C.D. a cerut primului ministru să ia toate măsurile pentru punerea în libertate a membrilor F.P.C.D. arestați și ținuți în închisorile de la Tiraspol, exprimîndu-și totodată nedumerirea că în timp ce mai multe organizații internaționale de prestigiu, cum este Internaționala Democrat-Creștină, au luat deja atitudini față de aceste abuzuri comise de liderii de la Tiraspol, aici, la nivel oficial, nu s-a făcut nimic pentru eliberarea d-lor Ilie Ilașcu, Ștefan Urîtu și a celorlalți compatrioți din temnițele separatiștilor. Referindu-se la formarea guvernului, dl Mircea Druc a spus că Mișcarea F.P.C.D. va urmări foarte atent cum se face completarea noului Cabinet, în special, cine va conduce Ministerul Apărării, M.A.E., M.A.I. și Ministerul Securității Naționale, întrucît de activitatea acestor ministere depinde însăși existența noastră în acest spațiu geografic și spiritual.

Natalia PASCAL